Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 152 (652) ♦ Четвер, 12 серпня 1993 року ♦ Ціна 40 крб.

В БУРХЛИВІМ ВИРІ БОРОТЬБИ КИПИТЬ МЕТАЛ РИНКОВОЇ ДОБИ

ВІТАЄМО!

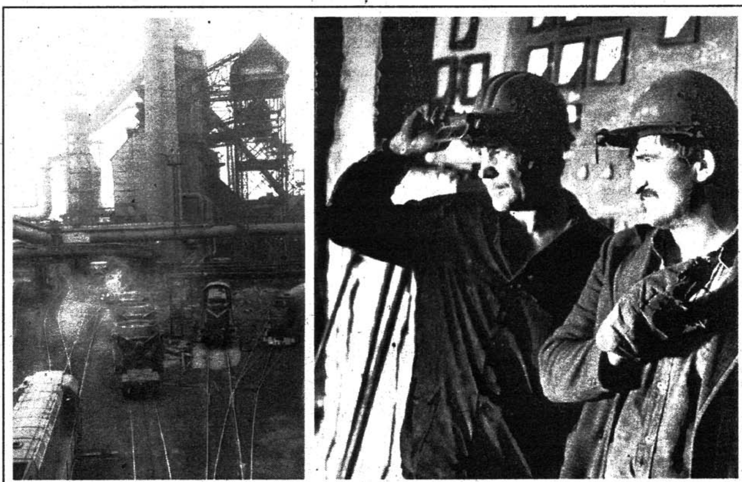
Указом Президента України від 9 серпня 1993 року присвоєно почесне звання «Заслужений металург України» групі працівників металургійної промисловості за значний особистий внесок у підвищення ефективності металургійного виробництва, досягнення високих показників у випуску якісної металопродукції.

Удостоєні почесних звань — досвідчені, висококваліфіковані працівники, досягли високої професійної майстерності. Працюючи за складних економічних умов, домагаються стримування спаду виробництва, збереження технічного потенціалу колективів. Застосовуючи прогресивні економічні методи господарювання, на основі реконструкції та модернізації технологічного устаткування, вони сприяють забезпеченню стабільного випуску металопродукції, підвищенню її конкурентоспроможності, освоєнню нових видів виробів.

Цифри і факти

За сім місяців виробництво чавуну проти відповідного періоду минулого року зменшилося на 19,4 відсотка, сталі — на 17,8, сталевих труб — на 25, готового прокату — на 17. Ще більше скоротилося виробництво продукції за сортаментом. Падіння виробництва спостерігається з усієї переробки.

Чи можна звинувачувати в цьому становищі тільки металургів? Звичайно — ні. До цього доклали рук і страйкарі-шахтарі, вплинули й розірвані економічні зв'язки тощо...

Продиктовано в номер

Гуманітарна допомога — на замовлення

На Луганщину прибули представники благодійної організації «Приятелі дітей», яка діє під патронатом Чорнобильського комітету канадського міста Торонто: Мотря Джулинська, Руслана Вжесневська та Джуліан Угла. Привела їх сюди не цікавість до екзотичної для діаспори Східної України, а цілком зрозуміла причина — для заокеанських земляків адресати гуманітарної допомоги не розділяються Збручем чи Дніпром. Попередньо в обласній держадміністрації торонтовці дізналися, яких саме ліків найбільше бракує в області, хто насамперед потребує гуманітарної допомоги від їхньої організації, тому вантаж на замовлення — з медикаментами, вітамінами та дитячим одягом, який прибув на адресу обласної адміністрації, швидко знайде застосування.

Хоч радіація й не вищий пілотаж

В Україну щойно повернулася група дітей, яка частину літніх канікул провела в будинку відпочинку в Німеччині, поблизу Дрездена. Хлопчики й дівчатка задоволені і враженнями, і сервісом: ще б пак, адже донедавна в цьому будинку набиралися снаги радянські військові льотчики.

Жити в суспільстві і бути вільним від духовності неможливо,

а узаконене правило про те, що в Україні церква відділена від держави, має дещо ідеалізований характер і тому потребує коректив, — такого висновку дійшли науковці Київського міжрегіонального інституту удосконалення вчителів. «Ми плануємо з нового навчального року створити при допомозі УАПЦ — Київського патріархату факультет духовної педагогіки, який давав би можливість освітянам здобути знання з теології і історії», — повідомив заступник директора інституту Сергій Болтівець. Аналогічна ідея зародилася і в Чернівецькому університеті, готові вже й навчальні плани, програми.

Постійна комісія Верховної Ради з питань освіти і науки, розглянувши цю проблему, визнала постановку її цілком справедливою й обгрунтованою. Наступне вирішальне слово за Міністерством освіти України.

Кворум — річ серйозна

Через відсутність кворуму в молдовському парламенті вирішено перервати його роботу до початку вересня. Сьогодні, як передає агенція «Іпринда-Подія», має відбутися засідання Президії парламенту Молдови. На обговорення виносять єдине питання — проект закону про вибори до найвищого законодавчого органу республіки.

Після розколу, який стався серед депутатів з приводу ратифікації алма-атинської угоди про СНД, робота парламенту паралізована. У його роботі відмовилася брати участь найчисельніша аграрна фракція, підтримана рядом інших депутатських груп. Більшість відмовляється обговорювати будь-які інші питання, крім закону про вибори та призначення дострокових виборів до парламенту.

Селу — найпильнішу увагу

Під головуванням віце-прем'єр-міністра України Володимира Дем'янова відбулося чергове засідання Надзвичайної комісії з питань агропромислового комплексу. Було розглянуто ряд невідкладних проблем забезпечення нормального функціонування сільськогосподарського виробництва. Зокрема, йшлося про заходи щодо виконання постанови Всеукраїнського з'їзду представників колективних сільськогосподарських підприємств від 7 липня цього року, про підготовку програми виробництва збалансованих комбікормів, розроблення концепції державного замовлення на наступний рік. Обговорювалася й важлива проблема, пов'язана з бонітуванням грунтів України.

З розглянутих питань прийняті конкретні рішення, спрямовані на розв'язання як найближчих, так і перспективних завдань агропромислового комплексу.

Господарство, що в селі Писарівці Калинівського району, перейменували і тепер воно називається колгосп імені 24 серпня. Негода, що пронеслася ланами, знищила чимало угідь, де колосилася озима пшениця. І все ж голова колгоспу Василь Пиндус не втрачає гарного настрою. «З кожного гектара зберемо щонайменше по 37 центнерів зерна», — каже він.

На знімку: комбайнер Микола Колісник із помічником Сергієм Гаврілом.

Фото Юрія Венгереша.
Вінницька область.

ВЕТЕРАНИ ВИМАГАЮТЬ

10 серпня у Києві відбулося розширене засідання президії Ради організацій ветеранів війни, праці і Збройних Сил за участю керівників ветеранських організацій усіх областей України. Були розглянуті питання про участь ветеранської громадськості в наступному референдумі щодо довіри Президентові і Верховній Раді України; про підсумки благодійного телемарафону «Пам'ять» на честь 50-річчя визволення України від німецько-фашистських загарбників і Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр. та інші.

В засіданні взяв участь і виступив перший заступник Голови Верховної Ради України В. Дурдинець. Він підтримав позицію ветеранських організацій щодо референдуму і необхідності невідкладного прийняття статусу ветеранів війни і праці, відповів на численні запитання.

Учасники засідання звернулися з Відкритим тривожним листом до Президента України Л. Кравчука, Голови Верховної Ради І. Плюща, Прем'єр-міністра Л. Кучми і Генерального прокурора В. Шишкіна у зв'язку з подіями, які сталися 25 липня ц. р. в Івано-Франківську. У цей день 49-ї річниці визволення міста від фашистської окупації міська організація ветеранів з дозволу місцевих органів влади організувала похід ветеранів вулицями міста до меморіального цвинтаря, щоб покласти вінки і квіти на могили полеглих воїнів, провести мітинг-реквієм. Однак на учасників походу чекала кривава оргія, влаштована місцевими екстремістами з так званої координаційної ради політичних партії і громадських організацій. На розі вулиць Незалежності і Лепкого на ветеранів напали дебелі бойовики. Грубо порушивши Указ Президента про всенародне відзначення 50-річчя звільнення України, вони накинулися на учасників походу, стали бити їх киями і пляшками, зривати з ветеранів бойові нагороди, трощити вінки. Пролилася кров. Постраждали більш як 20 ветеранів.

— Криваві події в Івано-Франківську, — наголошується у відкритому листі,— стали можливі тому, що органи влади і юстиції досі терпимо ставляться до знахабнілих екстремістів, потурають порушникам законів суверенної України. Як відомо, подія, подібна до івано-франківської, ще в січні сталася в Рівному. Але ні влада, ні прокуратура й понині не притягли її організаторів до відповідальності.

Учасники засідання поставили вимогу до державних органів і Генерального прокурора: невідкладно притягти до відповідальності організаторів кривавих подій і вжити заходи повідомити громадськість України.

Володимир ЧЕРКАС.

Зведення про хід продажу зерна в державні ресурси України станом на 10 серпня

(За даними Мінсільгосппроду)

Області	Держзамовлення, тис. тонн	Надійшло всього, тис. тонн	% виконання держзамовлення
Республіка Крим	680	381	56
Вінницька	900	424	47
Волинська	140	88	63
Дніпропетровська	1090	862	79
Донецька	660	385	58
Житомирська	150	98	65
Закарпатська	15	17	113
Запорізька	1010	450	45
Івано-Франківська	70	60	86
Київська	400	316	79
Кіровоградська	1000	553	55
Луганська	610	277	45
Львівська	130	92	71
Миколаївська	900	576	64
Одеська	1050	614	58
Полтавська	920	744	81
Рівненська	120	87	73
Сумська	500	201	40
Тернопільська	380	172	45
Харківська	950	631	66
Херсонська	1050	589	56
Хмельницька	644	335	52
Черкаська	700	397	57
Чернівецька	96	64	67
Чернігівська	335	172	51
Разом	14500	8585	59

Олег ПЕРСІЯНОВ, заступник міністра сільського господарства і продовольства України.

За оперативними даними станом на 10 серпня, зернові культури обмолочені на 9,2 млн. гектарів, валовий збір зерна становить 31,8 млн. тонн при середній урожайності 34,6 центнера з гектара.

В державні ресурси надійшло 8,6 млн. тонн зернових, або 59 процентів державного замовлення.

Успішно ведуть продаж хліба господарства Полтавської області, котрі вже виконали державне замовлення на ранні зернові культури, продавши 744 тис. тонн, що становить понад 100 відсотків від держзамовлення.

Високими темпами ведуть продаж хлібороби Дніпропетровської, Івано-Франківської областей.

Хороший темп продажу взяли господарства Київської області, які вже продали 316 тис. тонн хліба, або 79 процентів державного замовлення.

Значно нижче від своїх можливостей ведуть продаж хліба господарства Республіки Крим, Одеської, Херсонської, Миколаївської областей. На токах господарств цих областей накопичилося відповідно 1,0, 1,7, 1,6, 1,4 млн. тонн зерна.

Допомога сім'ям загиблих військовозобов'язаних

Кабінет Міністрів України постановив виплатити у 1993 році одноразову грошову компенсацію батькам і неповнолітнім дітям військовозобов'язаних, призваних на збори, які загинули (померли) під час проходження зборів. Ця компенсація встановлюється у розмірі 100-кратної мінімальної заробітної плати на час виплати на умовах, визначених пунктом 5 постанови Кабінету Міністрів України від 16 червня 1992 р. № 332. Виплата проводитиметься рівними частками військовими комісаріатами за місцем проживання батьків і неповнолітніх дітей загиблих або померлих військовозобов'язаних.

«НЕ СПРИЙМАЮ ГРУ В ПРИВАТИЗАЦІЮ»

Нема сьогодні людей, яких не хвилювало б питання, де коріння нинішньої економічної кризи і як швидше вийти з цього небезпечного штопора. Найцікавіше, що навіть серед практиків, командирів економіки, нема з цього приводу бодай віддалено одностайної думки. На останніх парламентських слуханнях з цікавим, як нам здається, аналізом виступив народний депутат України, генеральний директор Закарпатського взуттєвого об'єднання Ігор ЄЛІАШЕВИЧ. Ми попросили його поділитися думками з цього приводу.

— Нинішня кризова ситуація,— почав бесіду Ігор Володимирович,— склалася через те, що, на мій погляд, дуже мало приділяється уваги галузям, які безпосередньо працюють на ринок. Що це означає? Якщо сьогодні з'явиться вдосталь товарів для народу, то заробітну плату можна піднімати у всіх галузях. Це ж ази — товарна маса повинна покривати заробітну плату. І тут віце-прем'єр В. Пинзеник має рацію. Але ж біда в тому, що не вирішується при цьому головне питання — не забезпечується ритмічна робота цих підприємств. Ось приклад нашого взуттєвого об'єднання. Для його роботи, природно, потрібна шкіра. У цей час м'ясо-молочна галузь, потребуючи, скажімо, плівки для ковбас, технічного переозброєння, отримує квоту на продаж за кордон 1 мільйона 200 тисяч голів худоби. І ми тут же недоотримуємо 1 мільйон 200 тисяч штук шкур, тобто близько 100 тисяч квадратних метрів шкіри. В результаті підприємство простоюватиме, а ринок залишиться без величезної кількості взуття. Отаке у нас планування.

— Піднімаючи одну галузь, забуваємо про іншу.

— Цілком правильно. Хоча ми готові, отримавши шкури і реалізувавши взуття, надати допомогу тому ж м'ясокомбінатові.

Ще питання. Для роботи нашої галузі потрібні хімічні матеріали. Я зробив би що? Склав перелік хімматеріалів і, дотримуючись його, звільнив би від податків підприємства, які їх виробляють, тим самим стимулюючи роботу на ринок. Більш того, їх навіть слід інвестувати, заохочувати, щоб заповнити цю прогалину на ринку товарів.

Думаю, що нам потрібен віце-прем'єр, який безпосередньо займався б ринковими галузями. Адже ця справа чекати не може, вона вже сьогодні повинна працювати на людей.

— Але ж Верховна Рада вже приймає закони, зокрема про оподаткування, що мають стимулювати виробництво товарів для народу.

— Законотворчість часто не встигає за реаліями дня. Тут повинен чітко орієнтуватися Кабінет міністрів, вчасно пропонуючи ті чи інші поправки або доповнення. Сьогодні наш Кабінет, я вважаю, працездатний. Однак структура його така, що на ринкові відносини працювати там нікому. Дай Боже, щоб він забезпечував хоча б координацію дій між галузями — тими ж м'ясо-молочною та легкою промисловостями. Що стосується законодавства, то тут розробляється немало потрібних, корисних документів.

— І все ж багато хто, і ви в тому числі, скаржиться, що працювати стає дедалі важче.

— Я сказав: нема оперативної роботи з ринковими галузями. Хтось же повинен стежити і не допускати видавання квоти на реалізацію шкур великої рогатої худоби

за кордон. Сутужно сьогодні в нас і з бавовною.

— Гаразд, бавовну в нас не вирощують. Але ж шкурами ми цілком можемо себе забезпечити.

— Отакі в нас недоладності. А хіба ми вирішили проблему відновлення зв'язків з країнами СНД? Що нам заважає, приміром, створити українсько-російську чи узбеко-українську компанію? Усі від цього тільки виграли б. Наприклад, наше підприємство сьогодні у змозі продавати свою продукцію в Росію навіть за курсом рубль за карбованець. Ми ж були традиційними постачальниками взуття в Росію. Чому це припинилося? Крім збитків, нічого від такого розриву ми не маємо.

— Ось так і створюється соціальна напруженість у суспільстві, яка доходить до критичної межі. Та ще страйки, просто-таки провокаційна діяльність окремих профспілок. Немало безладдя вносить приватизація. Які б ви дали прогнози щодо подальших подій у країні?

— Почну з економіки. Ні для кого не секрет, що в цьому хаосі, який панує у виробництві, величезна провина кредитно-фінансової політики. Невже це нормально, що процентні ставки під кредити 240 і більше процентів?! Вважаю, що Національний банк негайно має бути перепідпорядкований Кабінетові міністрів. Верховна Рада практично не контролює його діяльність, значить, банк треба передати в надійніші руки. Адже такі високі кредити тут же позначаються на собівартості й ціні товару. Досі не вирівнялася платіжна ситуація. Сталися й інші сумні зрушення, що їх у своєму виступі на сесії я назвав плюшкінізмом.

Я не можу спрогнозувати, що сьогодні станеться. Усі вбачають панацею від усіх лих у швидкій приватизації. Я не сприймаю гру в ваучери, у нас має бути своя система приватизації. Скажімо, наші робітники приходили до нас через будбригади. Вони своїми руками створили підприємство — за рахунок позичок. Держава не вклала сюди ані рубля. Ну і як тепер можна допустити, щоб господарем цього підприємства тільки на 25 процентів був колектив, а на 75 процентів — хтось інший? Увесь прибуток піде невідомо куди, якщо йти шляхом ваучерів, значить, мотивації інтересу до праці, як і раніше, не буде.

Не бачу сенсу і в приватизації оборонних заводів. Адже треба вкладати мільярди і мільярди, щоб вони в умовах конверсії могли успішно функціонувати. Гірничі, металургійні підприємства також, на мій погляд, рано приватизувати.

У першу чергу, як цілком правильно йшлося на сесії, треба приватизувати магазини та об'єкти легкої промисловості, тобто ті підприємства, що працюватимуть безпосередньо на ринок.

Як ми розраховуємо приватизувати наше підприємство? Основна ідея розробки приватизації фабрики — це знайти мотивацію до праці. Вона буде тоді, коли на своєму робочому місці стоятиме не найманий робітник, а господар підприємства.

Другий мотив — підприємство має заробити стільки, щоб відшкодувати, заплатити державі вартість основних і оборотних коштів. Тільки ді можна розповсюдити м... членами трудового колективу акції залежно від вкладу кожного у це підприємство.

Кожна акція повинна мати строк дії. Цього поки що в законі нема, але я вніс таку пропозицію на комісії і буду її захищати. Для нашої галузі, мабуть, буде доцільно строк дії визначити в 10 років.

Скажімо, одна акція коштуватиме 1000 купонів. Щороку після виплати дивідендів вартість акції зменшується на 100 купонів. Таким чином, через рік акція вже коштує 900 купонів. Однак треба пам'ятати, що сума всіх акцій має відповідати вартості підприємства. Не можна випускати з поля зору і те, що треба робити амортвідрахування. Значить, підприємство потрібно ще інвестувати. У процесі першого етапу приватизації треба буде випускати і нові акції. Це охоплюватиме акціонуванням нові лави працівників.

Отже, відпрацювавши 10 років, я маю повний пакет акцій, що забезпечить стале матеріальне становище навіть тим, хто вийшов на пенсію.

Ось така схема приватизації. Коли ми обговорювали це питання, зачепили і таку проблему: звідки робітник братиме гроші для купівлі акцій? Адже багато хто, особливо молодь, ніяких запасів не має. Вирішили: необхідно створити фонд позички.

Ця система добра тим, що трудовий колектив, оновлюючись, усе одно буде господарем — і через 20, і через 50 років. Вважаю, що за цією схемою буде і дотримана соціальна справедливість, і задіяна мотивація до праці.

Іноді запитують: а як же лікарі, вчителі, вчені? Адже вони не мають акцій. Відповідь проста: вони повинні мати таку зарплату, за яку могли б купувати нашу продукцію. А крім того, можна створювати приватні школи, лікарні, куди наші робітники також вкладають гроші. Таким чином, створюється колообіг ринку капіталів.

А прогноз? Будемо працювати — буде в нас і майбутнє. Даруйте вже за банальну фразу.

Вів інтерв'ю Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Представникові Президента України у Дніпропетровській області ЛАЗАРЕНКУ П. І.

Із вдоволенням одержав від вас повідомлення, що область виростила один з найкращих, найвагоміших за всю свою історію врожай ранніх зернових. Незважаючи на труднощі із постачанням пально-мастильними матеріалами та іншим забезпеченням, хлібороби Дніпропетровщини справді звершили трудовий героїзм, засипавши в державні засіки 872 тис. тонн зерна.

Щиро вітаю колгоспників, працівників радгоспів, колективних сільських господарств, фермерів, усіх трудівників агропромислового комплексу області з цією перемогою, зичу доброго здоров'я, творчої наснаги, успіхів у праці. Переконаний, що мільйонний коровай хліба, виплеканий теплими хліборобськими руками, своєчасно і повністю надійде державі.

Вірю, що, об'єднавши зусилля і волю, трудівники села і далі славитимуть не лише свою багату на щедрі серця і родючу землю Дніпропетровщину, а й зроблять усе від них залежне, аби Україна була економічно міцною, а її люди — заможнішими.

Президент України
Леонід КРАВЧУК.

Трудівникам-хліборобам Дніпропетровщини

Представникові Президента України у Дніпропетровській області Павлові ЛАЗАРЕНКУ

Шановні дніпропетровці!

Шановний Павле Івановичу!

Від імені уряду України щиро вітаю вас з виконанням державного замовлення і договорів контрактації по ранніх зернових. Мені приємно відзначити, що при державному плані 820 тисяч тонн хліборобами області вже продано державі понад 872 тисячі тонн з них — 354 тисячі тонн сильних та цінних сортів пшениці.

Бажаю вам так тримати кермо управління і в інших галузях господарства.

Щастя вам, здоров'я, творчої наснаги. Хай ваша сумлінна праця буде взірцем для всіх хліборобів України.

Прем'єр-міністр України
Л. Д. КУЧМА.

МОСКВА СЛОВАМ НЕ ВІРИТЬ

Москва, 11 серпня. Сюди з робочим візитом прибула урядова делегація України. Її очолює Прем'єр-міністр України Л. Кучма. Мета візиту — домогтися сприяння, а по суті — ублагати Росію не перекривати нафтові та газові крани.

Як передбачають, розмова буде нелегкою. Хоча досі Л. Кучмі завдяки дружнім суто особистим стосункам вдалося зробити немало. Однак останні 100 тисяч тонн нафти було перекачано в Україну в день 55-річчя Прем'єр-міністра України, а далі вирішили діяти за принципом «дружба дружбой, а денежки врозь». І хоча під час переговорів з українського боку були запевнення, що багатомільйонний борг у ВКВ буде погашено, досіяни цього разу коректно пояснили, що обіцянки ці вони чують не вперше.

Проте 2,5 мільйона тонн нафти Україна так і не оплатила.

Більше того, навіть при бажанні «відкрутити кран» уряд В. Черномирдіна зробити це не зможе, оскільки трудові колективи нафтодобувного комплексу Росії можуть збунтуватися через украй важке становище у зв'язку з неплатежами України за поставлену продукцію.

Главу уряду України прийняв Президент Російської Федерації Борис Єльцин. У зустрічі брав участь Голова Ради Міністрів — уряду Російської Федерації Віктор Черномирдін.

Василь ТУГЛУК.

В постійних Комісіях Верховної Ради України

ДВІ БАРВИ: СІРА І ЧОРНА

На прес-конференції у будинку Верховної Ради 11 серпня голова Комісії з планування, бюджету, фінансів та цін Андрій Печеров оцінив нинішній стан в економіці держави як «критичний та катастрофічний».

Критичний стан справ, на його думку, склався з бюджетом і кредитно-фінансовою політикою не останнім чином «через те, що у ці сфери часто-густо втручались неправомочні структури». Проте, як з'ясувалося, у тих сферах, у які втручалися правомочні структури, стан справ ще більш погіршав. Скажімо, Андрій Печеров не виключає, що найближчим часом зростуть ціни на сільськогосподарську продукцію. Він переконаний, що катастрофічне становище склалося з ходом приватизації, концепцію якої ні він особисто, ні його Комісія не поділяють. Гривня потрібна, вважає він, але запроваджувати її сьогодні немає сенсу, бо немає стабілізаційного фонду. Але щось таки має бути? Виявляється, що є надія. Вона, як кажуть, помирає останньою.

ДОБРИЙ СУСІДА — КРАЩИЙ ЗА РОДИЧА. АЛЕ ТРЕБА ЗНАТИ, ЧОГО ВІН ХОЧЕ

Кілька днів на Закарпатті перебувала група членів **Комісії Верховної Ради з питань оборони і державної безпеки.** Її очолював заступник голови комісії Олександр Тарасенко. Парламентарії вивчали, як служба безпеки, прикордонники, митники виконують в регіоні чинне законодавство, які проблеми необхідно розв'язати найближчим часом для поліпшення роботи цих державних інститутів. Перед від'їздом Олександр Григорович поділився міркуваннями про перші підсумки візиту.

— Скажу одразу, що в діяльності цих структур сьогодні ще багато проблем. Крім виконання конкретного доручення керівництва ВР, ми також ознайомилися з соціально-політичною ситуацією в регіоні. З нашої точки зору Закарпаття живе нині нормальним, розміреним життям, переборюючи кризову ситуацію, в якій опинилося. Звернули увагу, що більшість населення краю в ці дні зайнята, насамперед, роботою і навіть не знає, що діється у верхніх ешелонах влади...

— Це добре чи погано?

— Думаю, що певною мірою добре, але, можливо, і тією ж мірою зле. Проте, коли запитуєш, чого вони хочуть, то, як правило, у відповідь чуєш: «Дайте нам нормально жити. Досить політизуватися. Час, нарешті, зайнятися поліпшенням економічного становища».

— Хотілося б знати ваше особисте ставлення до проекту вільної економічної зони на Закарпатті.

— Гадаю, що особливих проблем тут немає. Треба тільки проаналізувати і спрогнозувати наслідки. Бо саме питання можна розв'язати швидко, але мусимо знати, що хочуть від цього, скажімо, сусіди — ті ж Угорщина, Словаччина, Чехія, Польща і т. д. І що ми вбачаємо у цьому. Адже під згаданим гаслом можна потрапити і в халепу. Доцільно вивчити досвід тих регіонів, де ВЕЗ уже є. І якщо на Закарпатті вимальовується більше позитивного, ніж негативного, то на ВЕЗ треба йти. Всім зацікавленим сторонам варто сісти за «круглий стіл». Коли ж це вигідно для Закарпаття і в цілому для України, треба приймати відповідне рішення.

— Дозвольте ще раз повернутися до роботи перевірених вами спецслужб. Які, все ж таки, заходи потрібні, щоб вони працювали ефективніше?

— Ми побували на кількох контрольно-пропускних пунктах, докладно ознайомлювалися з роботою залучених до цього служб. Як уже зазначав, проблем чимало. Знімають їх не так у законодавчому порядку, як на міждержавному рівні з сусідами. А ще потрібні серйозні капіталовкладення, щоб створити для працівників згаданих структур належні умови роботи. Маю на увазі, насамперед, облаштування КПП, забезпечення їх сучасними технічними засобами тощо. Бо від цього не лише поліпшуються стосунки з сусідами. Це ще й своєрідний показник нашої цивілізованості. До того ж, чітка діяльність КПП — це ще одна стаття поповнення нашого бюджету.

Для багатьох західних держав Україна стала транзитною країною. Через нашу територію сьогодні транспортується в Росію і далі понад 70 відсотків вантажів, що перетинають український кордон. А що ми від цього маємо? Треба глибше вивчити проблему і врегулювати питання. Члени групи докладно проаналізують виявлені прогалини і внесуть конкретні пропозиції стосовно їх оперативного усунення.

Розмову вів
Микола ГОРВАТ.

Польовий стан

ХЛІБ І ЖИТТЯ

На Донеччині обмолочено вже 97 відсотків хлібного поля. Але справа із здаванням зерна державі досить невтішна. Господарства області виконали держзамовлення лише на 56 відсотків. Задніх пасуть Володарський, Волноваський, Першотравневий, Олександрівський райони. Непокоїть і той факт, що ніхто не береться допомогти у перевезенні зібраного врожаю на хлібоприймальні пункти фермерам, а їм самим це зробити не під силу. Ось і лежить якісне зерно просто неба.

І ще про одне — трагічне. Як повідомив начальник обласного управління сільського господарства Анатолій Петренко, лише за перший тиждень місяця на жнивах в області загинуло шість чоловік. Причина — недотримання механізаторами правил безпеки, пиятика. Ось така страшна ціна...

Юрій ДОЦЕНКО.
Донецька область.

У «федеративному союзі» — проти «загального ворога»

В Одесі нема-нема, та й вигулькне на світ Божий документ чи то від імені якоїсь з політичних партій, громадських організацій, а чи й просто за підписом безіменного автора, в якому туга за недалеким минулим перемежовується із викликами докласти зусиль, аби оте минуле відродити. Ось і цими днями в газеті «Одеські вісті» — органі обласної Ради народних депутатів — з'явився лист за підписом «Жінки міста-героя Одеси». Документом, правда, назвати його важко, бо такий, очевидно, передбачає хоч якусь чіткість формулювань, а тут що не абзац — то й загадка. Наче писалося все оте в гамірливому одеському трамваї як чорновик, та потім руки не дійшли його відредагувати, отак до редакції й занесли... А втім, головний смисл листа-звернення під заголовком «Дорогі жінки-матері, дружини, сестри, дочки!» (навіть про дітей не забули) уловити все ж можна.

Починається він з нарікання на те, що «після розпаду великої держави, після розпаду способу життя, що склався», на тендітні жіночі плечі лягли непомірні труднощі... Мимоволі згадав тут свою передчасно померлу матір, серце якої розірвалося, можна сказати, на бігу. Вдосвіта бігла на колгоспне поле, аби поставили трудодень-паличку, на яку потім чи що й одержиш, увечері — додому, де чекало четверо дітей, яким треба було хоч щось наварити на весь наступний день. І так — з тижня у тиждень, з місяця в місяць, із року в рік. Чи не отой «спосіб життя, що склався» й укоротив їй віку? Чи підписала б вона, моя замордована життям ненька, оцього листа-тугу за отим минулим? Ой, сумніваюся... Не підписали б його і близькі мені жінки-одеситки — моя сестра, дружина, дочка. Те я вже достеменно знаю.

Та облишімо особисте. Повернімося до змісту листа. Чого тут тільки немає! І засудження «політики національної винятковості» (хто її проводить, правда, прямо не сказано; із загального змісту листа можна лише здогадуватися, що це — нинішні владні структури України. І в чому та політика проявляється, теж не говориться. Може, в національному відродженні, що тільки-но починається? То чи ж зле це? Було б ліпше, аби й далі в ім'я «великої єдиної спільності — радянського народу» ми не знали, якого роду-племені?). І вимога «відновити нормальні безкорисливі політичні, економічні та духовні зв'язки між народами, які є справжньою передумовою відродження оновленого федеративного Союзу братніх націй та народів (авторів, вочевидь, не влаштовує варіант економічного союзу, над створенням якого зараз працюють уряди сусідніх держав, їм подавай федерацію «за Горбачовим», відкинуту, нагадаймо, українським народом під час загального референдуму). Є й заклик зажадати «від своїх урядів прийняття невідкладних заходів по припиненню братовбивчих війн між народами, що пліч-о-пліч борються проти загального ворога» (кого це мають на увазі автори листа, якого такого «загального ворога»? На Заході чи на Сході? Так було ж уже, було! Коли, озброюючись, аби протистояти панам-капіталістам Заходу, десятиліттями прирікали себе на злигодні. Коли, аби свій «спосіб життя», що склався, нав'язати іншим, посилали синів і на Схід, до Афганістану, звідки потім везли їх назад у домовинах. То що ж — знову об'єднуймося в ім'я боротьби з примарними ворогами? З тими, хто живе не за нашими, а за власними рецептами?). Є там і пропозиція створити своєрідний жіночий інтернаціонал — «єдину жіночу асоціацію, що об'єднуватиме кращих представниць братніх народів». В ім'я чого? Ну, звичайно ж,— відновлення «єдиного Союзу». Бо саме його розпад є «головною причиною злиденного становища жінки незалежно від її національної приналежності, політичних переконань та віросповідань».

Ось як далеко зайшли анонімні «жінки міста-героя Одеси»! Вони, бачте, розписуються вже й за жіноцтво сусідніх суверенних держав, оцінюючи його становище як злиденне й вказуючи шляхи виходу з нього: Союз і тільки Союз. А якщо ті з усім оцим не згодні? Якщо вважають, що зможуть своїми власними руками забезпечити своє благополуччя? Втім, хвилюватися, що лист, про який мова, якось вплине на їхню долю, навряд чи варто. Як і на долю українського жіноцтва, яке, загалом, усе ж будує свою незалежну державу. Переконався, що й жінки-одеситки нікого не уповноважували говорити від їхнього імені,— перепитав не один десяток знайомих і незнайомих, усі тільки плечима стенають. Так що чергова туга за «єдиним і непорушним» (ну як тут не згадати народну мудрість: «Не було пуття — не буде й вороття»?), хай і протиражована через газету, залишиться лиш особистою справою авторів листа. Хто вони, скільки їх? Достеменної відповіді на ці запитання годі, думається, чекати. Очевидно лиш, що це «вчорашні» — ті, хто в недалекому минулому звик говорити «від імені народу».

Георгій ВОРОТНЮК.
Одеса.

Продиктовано в номер

Політичні сили Донбасу — за референдум

У Донецьку відбулася консультативна нарада лідерів обласних організацій політичних партій України і керівників галузевих профспілок області, на якій йшлося про їх ставлення до проведення Всеукраїнського референдуму про довіру (недовіру) Президентові і парламентові. Нарада проходила після засідання Центрвиборчкому у Києві, який констатував неможливість проведення референдуму 26 вересня. Фактично всі учасники наради висловилися за необхідність проведення референдуму. Якщо референдум буде відмінено, обласне відділення Партії праці має намір збирати підписи за відставку Президента, регіональна організація Ліберальної партії України має відмінну від керівництва партії думку: референдум проводити потрібно. Лідер Громадянського конгресу України заявив, що його організація вже розпочинає збирання підписів за відставку Президента і ліквідацію інституту президентства.

Страйк місцевого значення

Не виїхали на поверхню гірники першої зміни дільниці № 4 шахти «Центральна» ВО «Красноармійськвугілля». До них приєдналися колективи другої і третьої зміни. Вимоги страйкарів — перегляд їхньої зарплати. Довелося спускатися під землю представникам адміністрації. В результаті підземних переговорів платню шахтарям збільшили, і ті припинили пручатися.

Що та як — узгодили

10 серпня Тимчасовий повірений у справах Франції в Україні Олів'є Лоренс-Бернар і торговий аташе посольства Франції в Україні Хелена Солодка, зустрівшись з виконуючим обов'язки голови Національного банку України Володимиром Стельмахом, запропонували на майбутніх виборах нового президента Європейського банку реконструкції і розвитку віддати свій голос за Жака де Ляров'єра, а не за двох інших кандидатів — відомого економіста Леха Бальцеровича та прем'єра Італії Джуліо Амато. Зі своєю позицією пан Олів'є Лоренс-Бернар ознайомив Леоніда Кучму та міністра фінансів України Григорія П'ятаченка.

Доручення уряду

Український уряд доручив Державному комітету по земельних ресурсах і Міністерству юстиції України разом із зацікавленими міністерствами та відомствами підготувати законопроект, що регулюватиме користування землею. Це спричинене тим, що багато норм чинного Земельного кодексу суперечать одна одній, а також Цивільному кодексу і ряду законів України.

Новий рух

У Сімферополі Управління юстиції Ради Міністрів Республіки Крим зареєструвало національний рух кримських татар в статусі громадської організації. Її керівним органом буде зустріч представників. У проміжках між зустрічами роботу руху виконуватиме інформаційна робоча група. Основна мета діяльності руху — відтворення національної цілісності і прав кримськотатарського народу.

Відкрито морську лінію

Азовське морське пароплавство відкрило нову морську лінію Маріуполь-Хайфа. Діловим партнером українських моряків стала ізраїльська фірма «Коммарт». У перший рейс по новій лінії відправився теплохід «Сергій Смирнов».

Прецедент

Лицарі честі, лицарі мундиру

Пікетуванням як формою вияву протесту нині нікого не здивуєш. Та дводенний пікет перед Дрогобицькою міською прокуратурою провели працівники ... міськвідділу внутрішніх справ разом з представниками громадських та політичних організацій.

Конфлікт між правоохоронцями був спричинений заявою заарештованого, раніше засудженого злодія, який звернувся до прокуратури із проханням провести судмедекспертизу і назвав прізвища п'ятьох міліціонерів, які били його під час допитів. За фактом перевищення працівниками міліції службових повноважень було порушено кримінальну справу. Протягом тижня заарештовані міліціонери перебували у камері тимчасового утримання УСБУ по Львівській області. Тим часом збори трудового колективу міськвідділу внутрішніх справ заявили про свою недовіру прокуророві міста В.Гуку та слідчому, що веде цю справу.

Пікетування, під час якого міліціонери не допускали до прокуратури відвідувачів, свідчить, за словами Володимира Гука, про те, що «міліції наступили на хвіст».

Перший заступник прокурора Львівської області Дацьків зазначив, що биття міліціонерами затриманих — явище непоодиноке і що Дрогобицька міліція організувала пікети для захисту честі начальницьких мундирів.

Заступник начальника УВС області по кадрах В.Добровольський, який зустрічався з трудовим колективом у Дрогобичі, висловив свою суб'єктивну, як він наголошував, думку. Він вважає, що можна було б не утримувати міліціонерів в ізоляторі (до того ж двоє з них перебували там у формах), адже ті не ухилялися від допитів, не чинили тиску на слідство, не використовували своє службове становище. Та тільки суд остаточно розсудить лицарів правопорядку і лицарів мундиру.

Оксана ҐЕЛЕНЧІ.

Львівська область.

У партіях і рухах

Партійці — не «союзники»

На зустрічі з представниками політичних партій, громадських організацій і об'єднань Чернігівщини глава облдміністрації В. Мельничук та голова обласної Ради О. Лисенко повідомили про своє позитивне ставлення до підписання прем'єр-міністрами Білорусі, Росії та України Заяви про створення економічного союзу. Але однодумців фактично не знайшли. Рух, УРП, ДПУ та Козацьке товариство передало їм з приводу цього документа спільний протест, який надіслали також у Київ. Партійці вважають, що новий союз «несе в собі серйозну загрозу економічному та політичному суверенітету Української держави і покладає край сподіванням на майбутню інтеграцію господарства країни у передове європейське та світове співтовариство».

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Щось новеньке

«Вікно» в Європу — через Кельн?

На Заході, не секрет, відчувається дефіцит інформації про Україну. Іось Одеса вирішила цю прогалину хоча б якоюсь мірою заповнити, представивши себе в Координаційному центрі з проблем Східної Європи, розташованому в Кельні. Власне, зробити це мерові причорноморського міста Леонідові Чернезі запропонував державний міністр Міністерства закордонних справ Німеччини Гельмут Шефер, який недавно побував в Одесі.

Підготовка до ознайомлення Європи з Одесою через Кельн почалася. Окрім владних структур й ділових кіл міста, в ній беруть участь місцеві журналісти. Рекламно-інформаційне агентство газети «Вечерняя Одесса» зокрема, взяло на себе підготовку пакету інформаційних матеріалів та відеофільму. Представляти Одесу в Кельні виявили бажання десятки підприємств і організацій. Серед них — морські порти Одеський та Південний, риболовецьке орендне підприємство «Антарктида», агрофірма імені Татарбунарського повстання, Генеральне агентство з туризму, НДІ курортології.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Філософи з шкільної парти

Освіта

Представник Президента України в Чернівецькій області Іван Гнатишин підтримав пропозицію управління освіти облдержадміністрації про створення в Чернівцях філософсько-правового ліцею. На добру справу виділено чималі кошти. Добиратимуть сюди найбільш обдарованих дітей, що пройдуть систему тестування та співбесід. Ліцеїсти одержуватимуть класичне виховання — поглиблено опановуватимуть історію, філософію, право, літературу, мистецтво, іноземні мови і, звичайно, навчатимуться гарних манер.

Міськвиконком виділив новому закладу добротну старовинну будівлю, оздоблену скульптурним ліпленням.

Вихованці ліцею стануть резервом юридичного факультету Чернівецького університету.

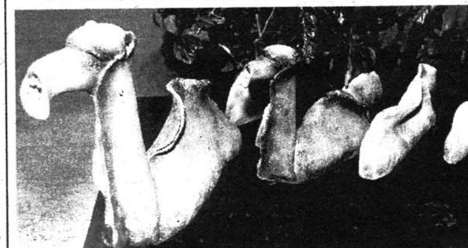
Василь БАБУХ.

Чернівці.

Люди, які оточили себе в побуті такими витонченими предметами, мають красиве й безпечне життя, — перше, що спадає на думку при огляді творів кримськотатарських митців. Історики свідчать, на жаль, й інше. Деякі фрагменти виставки пов'язані з трагічними сторінками життя кримських татар.

На знімку: предмети побуту; композиція «Сім'я верблюдів».

Коротко

Консультують американці

До Черкас прибула група експертів Міжнародної фінансової корпорації, котра допомагатиме місцевій владі проводити малу приватизацію. Вже розпочато соціологічне дослідження, призначено дати аукціонів. Провідні консультанти МФК Рома Кушнір та Ірина Цапун наполегливо працюють над черкаською програмою.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Реалії

Знепритомнів від голоду

Просто перед хлібним магазином у центрі Кіровограда впав, знепритомнівши, хлопець років тринадцяти. Співчутливі жінки привели його до тями, посадили на стілець, хотіли викликати «Швидку». Та коли дитина змогла говорити, вони забули про нашатирний спирт і корвалол, а почали совати в руки, хто що мав — булочки, бублики, пряники...Виявилося, що з ранку до вечора хлопець нічого не їв. «Чи не доведеться за таких цін обладнувати «Швидку допомогу» ще й польовою кухнею?» — запитує міська «Вечірня газета», що розповіла про цю подію. І де — на хлібній Кіровоградщині, в розпал урожайних жнив?!

Микола ВОЛОК.

Кіровоград.

Кримінальний тиждень

(За повідомленням чергової частини МВС України)

За тиждень черговою частиною МВС України зареєстровано 321 контрольний злочин. 180 — розкрито. У тому числі 68 вбивств (розкрито 52); 50 тяжких тілесних ушкоджень (розкрито 38); 28 зґвалтувань (розкрито 22); 40 розбоїв (розкрито 17); 87 грабежів (розкрито 43) та інші.

ЗАПЛУТАЛИСЬ?

Дедалі частіше з південних районів Одеської області надходять повідомлення про розбійні напади на мешканців сіл з використанням злочинцями міліцейської форми та вогнепальної зброї. Внаслідок вжитих співробітниками міліції заходів біля села Підручне Тарутинського району затримано жителів Молдови, які причетні до правоохоронних органів. У затриманих вилучено автомат і пістолет, значну кількість патронів. З'ясовується їх можлива участь у скоєнні злочинів. Слід зазначити, що ця операція була проведена разом з поліцією Республіки Молдова.

ОПЕРАЦІЯ «ДОМУШНИКИ»

Співробітниками УВС Житомирської області проведено операцію по знешкодженню злочинної групи у складі 12 чоловіків, якою верховодив громадянин М., 1962 р. н., котрий чотири рази був засуджений.

Протягом 1992-1993 років члени злочинного формування тероризували населення Коростеня, займалися квартирними крадіжками, збутом наркотиків та іншими злочинами. У затриманих вилучено майна на 35 мільйонів карбованців, 4 автомобілі, 3 одиниці вогнепальної зброї, радіостанцію, посвідчення співробітника правоохоронних органів. Слідство триває.

«АЛЕКС» ДОРАХУВАВСЯ

Ніхто, мабуть, не рахував, скільки кольорового металу в користуванні населення. Таку спробу зробили співробітники товариства з обмеженою відповідальністю «Алекс», розташованого в Харкові. Протягом цього року вони скуповували у приватних осіб міста та області бронзу і мідь з метою реалізувати її за валюту в Закарпатті. Справу, яка мала дати добрі дивіденди, прикрили співробітники міліції. У затриманих вилучено шість тонн міді та тонну бронзи на ...60 мільйонів карбованців. Порушено кримінальну справу.

ДЕПУТАТ — ЗЛОЧИНЕЦЬ?

Це була остання справа групи вимагачів. Крапку в ній поставили співробітники одеської міліції, які отримали інформацію про те, що в одного з фермерів області група відібрала автомашину ГАЗ-2410, погрожує членам його сім'ї, вимагає від нього 7300 доларів США. Злочинців затримали при отриманні ними 5 млн. карбованців. Як попередньо з'ясувалось, злочинне формування очолював депутат Одеської обласної Ради громадянин Ю. Порушено кримінальну справу. У злодія вилучено 2 автомашини та на 60 мільйонів карбованців цінностей.

СПРАВА ЛІКАРІВ?

У Маріупольському місцевому онкологічному диспансері Донецької області перебувають п'ять хворих, у яких після хірургічних операцій виявлено почервоніння тіла з наступним розкладом тканини. В операційному столі знайдено порошок, що має високий рівень альфа-випромінювання. Порушено кримінальну справу.

Станіслав КОЛДУНЕНКО.

Гортаючи зарубіжну пресу

ЯДЕРНА МІЦЬ БЕЗ ЕНЕРГІЇ

Стаття Джона Кемпфнера з англійської газети «Санді телеграф», яку ми пропонуємо вашій увазі, безумовно не позбавлена суб'єктивізму та упередженості в оцінці нинішньої ситуації в Україні. Проте, зрештою, це ще один погляд збоку на події, що їх переживає молода держава, з яким нам не зайве ознайомитися. Друкується зі скороченнями.

А ті, хто 18 місяців тому повернувся додому з діаспори, щоб допомогти розбудовувати нову Українську державу, у відчаї. Країна приблизно завбільшки з Францію, з найчисельнішою після Росії армією у Європі так і лишається провінційно відсталою.

Водночас Україна демонструє дедалі більше непокори Заходові у питаннях стратегічної ядерної зброї, залишеної у спадок колишнім СРСР. І парламент, і Президент Кравчук нещодавно внесли остаточну ясність у цьому питанні, заявивши, що Україна визнає себе за ядерну державу. Ця заява завдала серйозного удару ілюзіям, що одного дня Україна ратифікує СТАРТ-1 та Угоду про нерозповсюдження ядерної зброї.

Лісабонський протокол, що його Україна підписала торік, засвідчивши намір демонтувати ядерну зброю, фактично поставлено під сумнів. Один з представників українського керівництва зауважив з цього приводу: «Ми підписали це у період нашого романтизму».

Спроби України схилити Захід до укладення оборонного союзу наштовхнулися на глухі вуха. І молода держава взялася протоптувати хай і не дуже престижний, але потрібний шлях на Близький Схід. Створення ланки між Україною і державами арабського світу підтверджується і невипадковим інтересом, що його висловив міністр закордонних справ України американському послові стосовно недавніх бомбардувань Багдада.

Коли йдеться про розбудову держави з «чистого аркуша», здається, мова тут уже не про таке поняття, як погана репутація. Як зазначив один із західних дипломатів: «Принаймні вони знають, що ми приділяємо їм багато уваги. Якщо вони віддадуть ракети, навряд чи матимуть таку кількість візитів на рівні міністрів, як тепер».

Розчарування взаємне. Захід звинувачує Україну, а Україна звинувачує Захід.

Сподівання, що західні уряди прийдуть в Україну з допомогою, розбилися, мов хвиля об скелю. Тим часом, чим більше київське керівництво зволікає, тим менше зовнішньої допомоги одержує і тим охочіше схиляється до думки, що тут має місце якась таємна змова проти держави.

Молода Українська держава нині стоїть на межі цілковитої економічної і політичної кризи. Навіть порівнюючи з російськими стандартами, ситуація тут не додає оптимізму. Місячний рівень інфляції перевищує 30 відсотків, нова валюта — карбованець — у кращому разі становить менш як третину російського рубля. Нові банкноти друкують з такою швидкістю, що економічний радник уряду має всі підстави, коли запитує: «А що там йде за трильйоном?»

Робітники можуть не ускладнювати собі життя поїздками з передмість, бо витрати на автобус часто-густо перевищують їхню зарплату. Шахтарі Донбасу припинили страйкувати лише тоді, коли уряд погодився на поступки, які завдають серйозної шкоди всій економіці.

Вимагаючи для себе надзвичайних повноважень, Прем'єр-міністр Леонід Кучма попереджав: «Збереження нашої державності нині під знаком запитання».

Відстоюючи у такий спосіб фасад державності, Президент Кравчук та його команда раптом виявили, що випустили з поля зору не менш серйозну проблему, пов'язану з тим, як вивести державу подалі від комуністичних стереотипів.

І хай українські літаки вже фарбують у яскравий жовто-синій колір, проте персонал на них такий самий малопривітний, як і на лініях Аерофлоту. Готелі й ресторани у Києві правлять за свої послуги світові ціни, пропонуючи натомість типово «радянський» сервіс. А державні магазини вражають такою ж пусткою, як московські минулого року.

Навіть на думку пана Кучми, колишнього керівника найбільшого у світі заводу з виробництва ядерних ракет, рівень українських реформ надто низький. Новий прем'єр чудово усвідомлює, що Україна сьогодні як ніколи потребує потужного економічного поштовху.

Серйозне випробування — це референдум наприкінці вересня, коли українці матимуть змогу висловити довіру своїм керівникам. Як підказує вивчення думки виборців, тут можливий і варіант поразки.

Проте остаточну ясність буде внесено не так уже й нескоро. Як сказав Володимир Гриньов, котрий недавно подав у відставку з посади заступника голови парламенту: «Ніхто тут не може зазирнути у завтрашній день».

КРОК ВІД БІДИ

З «гарячих точок»

Проблема врегулювання ситуації на таджицько-афганському кордоні — в порядку денному переговорів між міністром закордонних справ Республіки Таджикистан Рашидом Алімовим і прибулим 10 серпня до Душанбе міністром закордонних справ Ісламської Держави Афганістан Хедайятом Аміном Арсалла. Очікується, що під час візиту обговорюватимуться питання повернення на батьківщину таджицьких біженців і перспективи проведення зустрічі лідерів обох держав.

«Ситуація в Афганістані є свого роду детонатором нестабільності в регіоні, і ми очікуємо від афганської сторони, незалежно від того, контролює вона ситуацію в країні чи ні, прийняття невідкладних заходів з недопущення використання афганської території для збройних нападів на Таджикистан», — заявив напередодні зустрічі Р. Алімов.

«Проблеми Таджикистану — це наші проблеми, — підкреслив після прибуття в Душанбе його афганський колега. — Ми виступаємо за їх політичне врегулювання». Високий гість з Кабула виявив також побажання, щоб і в Таджикистані «була така ж стабільність», як і в нього на батьківщині.

Переговори ведуться за зачиненими дверима. Спостерігачі мають сумніви стосовно того, що обидві сторони досягнуть якихось значущих результатів. Але в будь-якому разі сам факт зустрічі породжує надію на мирне розв'язання проблем, що постали в стосунках між двома державами.

Юрій КУШКО.

Душанбе.

Що почім!

КОШИК У 100 ТИСЯЧ РУБЛІВ

Співробітники Управління економічного й соціального захисту населення Ради федерації незалежних профспілок Молдови зробили прогноз зростання вартості мінімального споживчого бюджету до кінця поточного року.

У разі збереження нинішніх цін на пальне та щомісячного 20-відсоткового зростання загального показника цін на решту товарів і послуг на кінець грудня вартість споживчого кошика досягне рівня 102 тисяч рублів. Уже у вересні мінімальний бюджет обивателя становитиме 58,8 тисячі рублів, у жовтні — 70,6 тисячі рублів. Тим часом середньомісячна зарплата в червні в Молдові становила 17 тисяч рублів.

Світлана ЧАЛА.

Кишинів.

Коротко

Перспективи співробітництва залежатимуть від лояльності урядів

Азербайджанський лідер Г. Алієв зустрівся з представниками західних нафтових компаній. У своєму виступі він піддав критиці проекти контрактів, підготовлені урядом А. Ельчибея. На думку Г. Алієва, колишній уряд уклав невигідні контракти, які утискують економічні інтереси Азербайджану. Тому їх реалізація припиняється. Г. Алієв також натякнув, що перспективи співробітництва у видобутку нафти з тією чи іншою компанією залежатимуть від лояльності до Азербайджану політики уряду країни, в якій «прописана» компанія.

Конфлікти

Справжня битва за врожай

В Анголі тривають запеклі бої між урядовими військами й формуваннями опозиційного угруповання УНІТА. Літаки збройних сил країни протягом двох днів бомбили місто Уамбо, яке ще з березня минулого року утримують повстанці. Удару було завдано 250-кілограмовими бомбами і спеціальними ракетами, щоб зруйнувати бункери та інші підземні укріплення.

Урядовим військам під час наступу на минулому тижні вдалося відбити в опозиції три міста: Кубал, Ганда і Бокойо. Ці населені пункти мають стратегічне значення, бо лежать на шляху до Уамбо.

Окрім того, як свідчить радіостанція повстанців «Голос чорного півня», зараз тривають бої й за місто Квіто. Вже декілька тижнів жителі населеного пункту голодують, гостро відчувається нестаток води. Через постійні перестрілки люди не можуть залишити сховища і забрати загиблих. Реальна загроза — спалах інфекційних захворювань.

Опозиційні загони активізують спроби захопити адміністративні центри провінцій Біє і Квандо-Кубанго, що їх тримають в облозі ще з зими. Урядова авіація нещодавно перекинула повітряним мостом підкріплення для оточених урядових гарнізонів. Місцева адміністрація роздала зброю міському населенню, включаючи жінок та дітей.

Зараз УНІТА, яка відновила війну проти уряду Луанди після поразки на загальних виборах в вересні минулого року, контролює до 70 відсотків території Анголи. Зокрема, утримує важливі економічні райони — місця видобутку алмазів і розроблення ресурсів цінних порід деревини, а також основні райони виробництва продовольства. А уряд зберігає контроль над столичним регіоном і головними зонами, де видобувають нафту. Деякі спостерігачі вважають, що обмежені запаси палива, які скоро зникнуть, мають примусити лідерів УНІТА сісти за стіл переговорів з офіційними властями.

На знімку: через постійні сутички ангольським селянам часто доводиться зі зброєю в руках іти на поле і захищати врожай.

Експрес-інформація

Вихід з рубльової зони

Азербайджан увів власну валюту — манат. Прем'єр-міністр С.Гусейнов підписав розпорядження, за яким з 1 вересня всі розрахунки в республіці провадитимуться тільки в манатах. А до осені підприємства і банки здійснюватимуть грошові операції в рублях і манатах. Поки що співвідношення рубля до манату встановлене як 1 до 10.

Для посилення боротьби з терористичними актами

проводитиметься перегрупування миротворчих сил і правоохоронних органів в зоні дії надзвичайного стану в районі інгусько-осетинського конфлікту. За повідомленням агентства «Іпринда-Подія», у цьому регіоні тривають обстріли міліцейських постів, правоохоронні органи вилучають вогнепальну зброю у населення.

Убивство дипломата не вплине на грузино-американські відносини, •

— зазначив директор ЦРУ Дж.Вулсі під час зустрічі з Е.Шеварднадзе. Він прибув до Тбілісі для супроводження на батьківщину тіла вбитого співробітника американського посольства Ф.Вудроффа.

Економічний тиск у розв'язанні політичних питань

З наступного місяця за товари, що їх експортує Молдова до Росії, братимуть податок на додаткову вартість (ПДВ), акциз, митні збори. Через це вартість експортної продукції республіки на 120 відсотків подорожчає і тим самим молдовські товари навряд чи знайдуть покупця в Росії. А Молдові на придбання енергоносіїв потрібно понад 600 мільярдів рублів. Без реалізації своєї продукції на східному ринку країна не заробить необхідних коштів. У Кишиневі рішення російського уряду розцінюють як економічний тиск і спробу змусити вступити до СНД. Адже днями парламент Молдови не ратифікував алма-атинську угоду, підписану Президентом М.Снєгуром.

Ще одна провокація на кордоні

Двох прикордонників поранено, а шістьох взято у полон і переправлено на територію Афганістану. В районі таджицького кишлаку Кургавата бойовики вчинили напад на автомобіль прикордонного наряду. МЗС Таджикистану розцінило напад як провокацію, мета якої зірвати зустріч керівництва Таджикистану й Афганістану. Уряд республіки звернувся до афганських властей з проханням сприяти поверненню заложників.

США зменшуватимуть військовий контингент

Американські війська поки що залишатимуться в Сомалі й братимуть участь в операціях військ ООН. Але Вашингтон планує поступово скорочувати американський контингент у цій країні. Таку заяву зробив спеціальний координатор операцій США в Сомалі.

Карткова система як наслідок економічної кризи

Обмежити витрачання пально-мастильних матеріалів, встановити жорсткі ліміти на газ і бензин, запровадити картки на всі споживчі товари на території країни вирішив кабінет міністрів Судану. Такі його дії спричинені різким погіршенням економічного стану в країні. Уже декілька місяців Судан перебуває в енергетичній кризі, обсяги промислового і сільськогосподарського виробництва скорочуються. Єгипетські економісти вважають, що рішення суданського уряду можна вважати за перший крок у зворотному напрямку від політики «відкритих дверей», яку намагалися провадити протягом двох років.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

СТОЇМО...

РОБІТНИЧИЙ РУХ НА РОЗДОРІЖЖІ

ЩЕ ЗОВСІМ недавно можна було почути, що робітничого руху немає, що він розпався, тощо. Сьогодні питання вже так не стоїть, бо яка ж то сила примусила Верховну Раду, Президента терміново коректувати державну політику? Отже, робітничий рух існує. Але що він собою являє? Недавні страйки показали силу і слабкість профспілок, певний вплив на робітничий рух політичних сил. Вони виявили перевагу організованих трудящих і небезпеку охлократії. Все це потребує глибокого осмислення, і не лише майбутніми істориками. Бо робітничий рух — то сьогодні така реальність, така складова частина суспільного життя, без вивчення і глибокого розуміння якої неможлива реалістична політика будь-яких партій, рухів чи владних структур.

Останні події поставили немало питань. Скажімо, чи розуміють ватажки страйкомів і ті, хто формулював їхні вимоги, всю міру відповідальності за те, що часом творять? За умов не просто слабкості, а майже відсутності влади поставити державні структури на коліна, примусити їх прийняти будь-які вимоги — то не така вже й складна річ. А як ті вимоги виконати, якщо економіка не те що у кризовому стані, а в катастрофічному? Сьогодні, певно, ніхто не знає, як це зробити, щоб не завдати більшої шкоди. Чи не свідчить це про «дитячі хвороби» нашого робітничого руху?

З другого боку, чи розуміють уряд, Президент, Верховна Рада усю міру відповідальності за наслідки своєї політики (або бездіяльності) в соціально-економічній сфері для шахтарів, металургів, усіх трудящих. Тож чи припустимо так проводити політику (або імітувати її проведення), щоб «зіпхнути» більшість населення до межі зубожіння? Річ не тільки в тому, що діяльність уряду аж ніяк не тягне на цілісну політику. Річ ще й у тому, що урядові структури й не намагаються серйозно погоджувати її з трудящими, з тими, для кого її, власне, й повинні проводити. Події останнього часу виявили досить наочно відсутність діалогу, цей розрив урядовців з працівниками розумової і фізичної праці, підприємцями, селянами.

Таке ще питання: страйки останнього часу — то класова боротьба? То політична чи економічна боротьба? Річ не у дефініціях, але ж треба зрозуміти, хто з ким бореться і за що. Ті страйки стали одним з найгостріших виявів системної кризи, суть якої у суперечності між потребою докорінного реформування країни і нездатністю наявних владних механізмів забезпечити проведення структурних реформ. Наявні владні структури створювалися за інших умов, на базі старої ментальності. Наповнені вони, так би мовити, виконавцями здебільшого старого гатунку. В цих словах немає нічого образливого, маємо те, що є.

З другого боку, зауважимо, що процеси класотворення йдуть тепер повним ходом, і то досить складні процеси. Викристалізовуються нові соціально-класові групи, і не лише нувориші, нова буржуазія, а й так звані середні прошарки — самостійні виробники, торговці, фермери; орендарі, представники вільних професій. Відбувається й надалі прискорюватиметься диференціація самого робітничого класу, зайнятого на підприємствах, шахтах, будовах, бо і в виробництві, і в усьому суспільстві йдуть тектонічні зрушення, яких уже не зупинити. Отже, процес з'ясування і формування корпоративних інтересів окремих соціальних верств надає суспільному життю нових рис. І організаціям трудящих, профспілкам вкрай необхідно визначитися з класовими відносинами.

Класову боротьбу ми вже проходили, пізнали її руйнівну силу. А тепер що ж, усе спочатку? Чи, може, зуміємо скористатися з унікального шансу, що його дала історія: поступово позбавляючись класово-формаційних ознак, на базі загальнолюдських цінностей відшукаємо національну злагоду в побудові суспільства на засадах праці і добробуту, прав людини і демократії, справедливості і солідарності. Зрозуміло, що інтереси праці і капіталу, різних верств населення не збігатимуться в усьому. Це буде зумовлювати суспільні суперечності. Але головне в тому, щоб вони не провокували гострого протиборства. Соціально-класова взаємодія, як свідчить досвід багатьох країн, може бути конструктивною. У Великобританії, наприклад, таку знайому нам тепер форму з'ясування «відносин», як страйк, вважають за раціональну. Адже навіть цілий рік, витрачений на переговори з одного лише питання, коштуватиме самій профспілці та її членам менше, ніж тижневе припинення роботи.

Таке своєрідне «конфліктне співробітництво» — об'єктивна потреба високорозвиненого виробництва, тоді як гостра «класова боротьба» притаманна індустріальному типу виробництву. А ми обгрунтовано вважаємо, що головна проблема України сьогодні (яка й спричиняє системну кризу) — перехід до високотехнологічної, інформаційної економіки. Вона потребує розкріпачення творчої особистості працівника, його зацікавленої участі в управлінні виробництвом. Якщо перехід від аграрної до індустріальної економіки міг бути здійснений примусовим, насильницьким шляхом і часто призводить до тоталітаризму, то сьогоднішня технологічна революція потребує демократії на виробництві і в суспільстві, соціального партнерства і злагоди.

Чому ж з такою гостротою і силою страйковий сплеск виявив економічні і політичні вимоги робітників у їх тісному переплетенні, до того ж часто виходячи за межі закону? Зазначимо, що акції протесту були спрямовані суто проти державних структур. І це виявляє силу і серйозність намірів організованого руху трудящих, невдоволених гальмуванням структурних реформ і деградацією всього життя. Справді, Україна, зробивши крок від імперії і тоталітарної системи, ніби зупинилася на роздоріжжі. Навіть Прем'єр, як з'ясувалося, ще не визначив для себе, куди йдемо, яку державу будуємо. А коли не розв'язано стратегічні питання, тактика являє собою жалюгідне борсання, кидання від одної крайності до іншої. А це боляче б'є по людях. Тому останні акції протесту робітників — то «класова боротьба» лише за її конкретними носіями. А по суті, то протест робітників, що відобразив інтереси усіх людей праці, їх вимоги до представників влади щодо прискорення докорінних перетворень у державі. І це вже показник серйозності намірів і зрілості робітничого руху. Отже, переплетення економічних і політичних вимог, суто профспілкових дій з політикою зумовлене характером нинішнього перехідного етапу в Україні.

Різні концепції синдикалізму у переважній більшості відокремлюють профспілки від політики, і це притаманне саме тим профцентрам, які досягають значущих результатів у захисті інтересів трудящих і заслуговують на їхню повагу. А в нас умови перехідного періоду змушують профспілки дбати про захист не лише економічних, соціальних, духовних, а й політичних інтересів та вимог працівників. Це положення чітко сформульоване у статуті та програмі професійних спілок, прийнятих II (позачерговим) з'їздом Федерації незалежних профспілок України, яка об'єднує величезну більшість професійних організацій.

Тепер саме такий момент, коли й сьогодення і майбутнє трудящих багато в чому залежить від політичних рішень, що їх виробляють і приймають державні органи, політичні партії, суспільні організації. Важливе завдання профспілок — не лише реагувати на ці рішення, захищаючи інтереси працівників, а й впливати на їх розроблення і прийняття. Тут є певна небезпека ухилу до анархо-синдикалізму. Це ми теж колись проходили, можливо, дещо забули. Та світовий досвід свідчить не тільки про низький, так би мовити, соціальний ефект анархо-синдикалізму, а й про його досить негативні можливі наслідки. Бо на рівні політичних рішень потрібна перш за все висока компетентність і професіоналізм.

Робітничий рух, і це також свідчить світовий досвід, досягає найбільшого, коли може спиратися на політичну партію, доволі впливову, яка має відповідні кадри кваліфікованих фахівців і політиків, а її ідеологія близька і зрозуміла трудящим. Як, наприклад, у ФРН, Скандинавських країнах, США, Австрії, Іспанії або Великобританії, де тред-юніони входять як колективні члени навіть до лейбористської партії.

За наших умов особливо очевидно, що проблеми робітників, усього трудового населення не зв'язати за допомогою страйків і мітингів. Потрібна конструктивна копітка політична робота в інтересах трудящих, яка на нинішньому етапі становлення України до того ж має бути у руслі процесів державотворення. «Вплести» одне в друге — це і буде творення держави: працівників фізичної і розумової праці, де і робітник і підприємець зацікавлені і відповідальні партнери, а не вороги, а держава сприяє реалізації інтересів і тих, і тих. Отже, робітничий, профспілковий рух за умов своєї повної політичної незалежності має все ж таки спиратися на політичну партію, яка (у свою чергу, спираючись на робітників) здійснювала б вплив на державну політику. Це може бути не одна, а декілька політичних партій, ідейно-політичні засади яких близькі у тому, що стосується інтересів трудівників.

Що має відрізнити таку партію? Питання не пусте і не просте. Кожний період історичного розвитку об'єктивно зумовлює необхідність у тих чи інших політичних силах відповідно до потреб моменту. Згадаймо, як, наприклад, свого часу постала суспільна потреба в соціал-демократах або у партіях християнсько-демократичного напряму. В Україні вже створені і продовжують створюватися нові й нові партії — їх вже десь півста. Чи зумовлено це об'єктивними обставинами? Мабуть, так.

Наприклад, ліберальна партія. Вона намагається реалізувати інтереси передусім представників великого капіталу. При цьому наголошує на баженні реалізувати їх у тісному зв'язку із загальнонаціональними інтересами. Це відповідає суспільним потребам, і, безперечно, така партія має посісти своє місце в політичному спектрі. Те ж саме можна сказати про партії соціалістичної та комуністичної орієнтації. Деякі з них підкреслюють, що вони — партії соціального захисту трудящих. Певно, і в цьому є суспільна потреба, хоча хто ж, окрім самих робітників і їхніх професійних організацій, краще соціально захистить їх? Ставити соціальний захист на перше місце — то не є конструктивна позиція політичної партії.

Найголовніше її завдання — запропонувати реалістичний соціально значущий суспільний проект, що виходив би з головних національних потреб, створював умови для динамічного розвитку суспільства і давав змогу різним верствам населення реалізувати свої інтереси. Це дуже непроста справа, але сьогодні ми переживаємо таку добу, коли саме інтелект і політична воля через докорінні структурні перетворення можуть відкрити шлях до плідної праці і загального добробуту.

Тому трудящим тепер потрібна партія, що виходила б не з класової боротьби, а з необхідності конструктивної виваженої дії. Партія, що відкидає руйнівні засоби розв'язання проблем і бере за основу працю, новаторство, творчість. Партія, здатна згуртувати на позитивній платформі і залучити до її реалізації найширші верстви трудового населення незалежно від форм власності, національно-етнічних особливостей, ідеологічних чи релігійних переконань. Партія, незламно прихильна до ідеї національно-державного суверенітету України.

Це повинна бути насамперед партія центристської орієнтації, а не радикальних гасел. Партія, яка сама в собі мала б зародок соціального миру і злагоди, завдяки чому мала б потенційно і досить широку соціальну базу і можливість у разі нагоди досягати компромісів і формувати політичні блоки. Тобто в самій собі мала б зачатки тієї самої соціально-класової взаємодії, в якій суспільство має потребу.

З цієї точки зору організаціям трудящих варто більш уважно придивитися, наприклад, до такої партії, як новостворений Трудовий конгрес України. Вона заявила про себе передусім як партія людей праці, тих, хто саме з працею пов'язує добробут свій і держави. Це партія здорового глузду. Її програмні принципи спрямовані не на класову боротьбу чи перерозподіл національного багатства, а на створення умов, за яких кожна людина — робітник, підприємець, науковець, митець, фермер — могла б реалізувати себе в праці, і це стало б основою загального добробуту і соціального захисту людей.

ТКУ має намір захищати інтереси трудящих, не протиставляючи їх інтересам інших верств, а саме «вплітаючи» їх у русло загальнонаціональних інтересів, аби в тій Україні, що маємо побудувати, розкрився потенціал представників різних соціально-класових груп. Тоді й робітничий клас розкриє себе не тільки через свої корпоративні інтереси, а й через конструктивну роль, внесок у творення нового демократичного суспільства. Сьогодні така роль робітничого класу перш за все в тому, щоб уникнути економічної катастрофи, з прірви якої вже повіяло холодом. ТКУ виходить з того, що активна позиція робітничого руху може бути реалізована у співпраці з іншими соціальними силами на грунті загального єднального інтересу, яким сьогодні є розбудова української державності.

Програмні позиції ТКУ послідовно орієнтують на розширення соціальної демократії. На відміну від демократії політичної трудящі у цій сфері не тільки не здобули, а й багато чого втратили. Тепер треба політичними рішеннями, законодавчими засобами створювати фактично нову систему соціального страхування, медичного обслуговування, освіти. Бо не лише у виробництві, а й у соціальній демократії потрібно виходити на світовий рівень. В цій справі не обійтися без тісної взаємодії профспілок з політичними партіями, бо лише в такій взаємодії можна успішно відстояти інтереси людей праці.

Наостанок не зайве подивитися на проблему ще з одного боку. Роль профспілок, робітничого руху не константа, бо змінюється залежно від конкретних умов буття, трудящих. Наприклад, у країнах, де технологічна революція формує вже інформаційну економіку, синдикалізм традиційного типу увійшов у смугу жорсткої кризи. А в нас, за умов перехідного періоду, який профспілковий, робітничий рух нам потрібен? Відповідь на це питання дають документи останнього позачергового з'їзду Федерації та й інших профспілок, що до неї не входять. Там чітко визначено, як саме вони захищатимуть інтереси трудящих, тобто виконувати своє найголовніше завдання. Але один, на наш погляд, дуже важливий аспект не знайшов поки що відповідного висвітлення.

Це — конструктивна, творча роль профспілок, якої майже не мали в своїй історії профспілки західних країн. Те, на що так гучно лише наголошували за доби тоталітаризму з його «державними» профспілками, саме у наш час має бути справді реалізоване, бо не можна творити державу людей праці без участі їхніх професійних організацій. Така історична особливість нашого перехідного періоду. Таке нетрадиційне завдання профспілок потребує здійснення ще однієї дуже важливої функції — підвищення рівня свідомості трудящих, допомога їм у з'ясуванні своїх особистих інтересів і інтересів держави. В цьому їм багато дасть взаємодія з політичними партіями відповідної орієнтації.

Наближення референдуму і виборів, що дуже ймовірно спричиняться ним, прискорюють кристалізацію позицій політичних партій і одночасно їхнє спілкування, зустрічні кроки з робітничим рухом. Бо буде ще й дуже важливий вибір робітничого руху щодо його подальшої взаємодії з політичними партіями. Зрештою, вибори покажуть зрілість робітничого класу, чи зуміє він розібратися в ситуації і побачити свої власні інтереси через призму загальнонаціональних, наших спільних інтересів.

Анатолій САДОВЕНКО,
доцент Київського університету.

ФОНД ДЕРЖАВНО-КОМУНАЛЬНОГО МАЙНА

У Рівному відбулося два аукціони (12 червня та 20 липня 1993 р.), на яких продано майно 12-ти державно-комунальних підприємств громадського харчування, побутового обслуговування та торгівлі. Стартова ціна всіх об'єктів складала 82,32 млн. крб. Від продажу отримано 1 млрд. 810 млн. крб.

Фонд державно-комунального майна Рівного запрошує взяти участь у черговому приватизаційному аукціоні, який відбудеться 4 вересня цього року о 10 годині в Палаці дітей та молоді (вул. Москаленка, 10).

На аукціон виставлятиметься майно наведених державно-комунальних підприємств.

№№ пп.	Назва об'єкта, спеціалізація	Початкова ціна, тис. крб.
1.	«Господарчі дрібниці» (пром. маг.)	195,96
2.	«Дорожні речі» (пром. маг.)	193,0
3.	«Краян» (пром. маг.)	897,0
4.	«Кальвадос» (коміс. маг.)	4125,0
5.	«Акта» (коміс. маг.)	457,8
6.	«Піццерія» (кафе)	2689,2
7.	«Ювілейне» (кафе)	22,5
8.	«Левада» (кафе)	3356,5
9.	«Чай» (кафе)	4471,2
10.	«Молочне» (кафе)	1980,0
11.	«Морозиво» (кафе)	328,0
12.	«Калина-92» (кафе)	1885,2
13.	«Басівщина» (ресторан)	4990,2
14.	«Любисток» (ательє індпошиву)	3,9
15.	«Полісянка» (ательє індпошиву)	1284,0
16.	«Хутро» (ательє індпошиву)	3146,1
17.	«Світлана» (ательє індпошиву)	235,4
18.	«Русинка» (ательє пошиву взуття)	448,8
19.	«Елікон» (фотоательє)	321,2
20.	«Крокус» (фотоательє)	368,1
21.	«Айстра» (перукарня)	555,2
22.	«Діон» (перукарня)	73,35
23.	«Мальвіна» (перукарня)	59,5

З детальною інформацією про вказані об'єкти, а також з умовами їх продажу та порядком участі в аукціоні можна ознайомитись у Фонді ДЕРЖАВНО-КОМУНАЛЬНОГО МАЙНА Рівного за адресою: **вул. Соборна, 12-а, каб. 209, тел. (03622) 6-14-25, 6-75-23, тел./факс 6-88-05.**

Прийом заяв на участь в аукціоні закінчується 31 серпня.

Фонд державно-комунального майна.

Наживаються на інвалідському горі

У напруженій атмосфері проходила конференція Київської організації інвалідів війни та Збройних Сил. Ветеранів стривожив виступ голови ревізійної комісії, який обнародував акт про результати перевірки господарської діяльності та фінансового становища міського комітету інвалідів.

Соціальний зріз

Діяльність ця вкрай погана. За свідченням ревізійної комісії, бухгалтерський облік та звітність, як і діловодство в цілому, перебувають у хаотичному стані. Банківські та касові операції ведуться з грубими порушеннями нормативних актів і законів України. Не виконує комітет свого призначення — не надає матеріальної підтримки тим, хто цього гостро потребує. У Києві багато підприємств, громадських організацій, колективи яких за покликом серця переказують на адресу комітету чималі кошти. Але за весь час його існування підтримку відчули тільки двоє: вдова учасника війни — 1000 купонів; інвалід війни — 4000 купонів.

Тим часом на банківському рахунку комітету, очолюваного донедавна Леонідом Мазаником, накопичувалися значні суми. Крім пожертвувань, було ще одне, досить солідне, джерело надходжень. Під крилом цієї організації звили затишні гніздечка малі підприємства. За документами їх п'ять, але комісія виявила ще стільки ж. Надають вони побутові послуги, а ще більше «провертають» торгово-посередницькі операції. Наприклад, перепродавши технічне мастило, отримали «навару» більш як два мільйони карбованців.

Куди ж ідуть ці гроші? Апарат у Мазаника виглядав солідно: тільки штатних посад — одинадцять. Крім щомісячної зарплати, кожному працівникові видавали премії півокладу, нерідко і одноразову матеріальну допомогу. Усього на утримання апаратників за рік витратили близько мільйона карбованців. Якщо функціонер не інвалід, він користувався місячним проїзним квитком на всі види міського транспорту. За рахунок організації, звісно. Навіть механік-водій. Так, є і така посада. Комітет отримав дві автомашини: ВАЗ і «Москвич» у санаторному виконанні. Де вони, сказати важко. Чим займається механік-водій, відповісти складно, бо шляхових листів виявити не вдалося.

Але, може, люди сумлінно трудяться, виправдовуючи винагороду? Судіть самі. Більш як за місяць перевірки комітету ревізійною комісією бухгалтер-касир Олена Позняк з'явилася на роботу лише один раз, а в березні працювала всього чотири дні. Хоч зарплату і премію отримала сповна. Мовляв, удома трудиться. Однак комісія не виявила слідів її діяльності.

Непогано себе почувають і малі підприємства. З рахунку комітету їм переказувалася так звана «безпроцентна допомога на розвиток». Так, одне МП, де заступником директора Мазаник-молодший, отримало таку допомогу в розмірі 500 тисяч карбованців. Цьому керівникові довірялося багато чого. Георгій Леонідович займався розподілом талонів на бензин. Справа виявилася досить прибутковою. У друкарні замовили 200 тисяч талонів, розподіляли їх. Згідно з книгою обліку, тільки з інвалідів отримали двісті тисяч карбованців, але в касу не було здано жодної копійки.

І ще одне. Старанність тут не залишається непоміченою. Зовсім недавно заступником голови В. Диминським було прийнято рішення преміювати іншого заступника — Р. Рум'янцева — 20 тисячами карбованців: з нагоди дня народження. Слід гадати, за великі досягнення на ниві милосердя. У свою чергу, Рем Сергійович дає директиву чотирнадцяти районним комітетам інвалідів столиці виділити по п'ять тисяч карбованців на оздоровлення Диминського.

Мабуть, це був один з небагатьох контактів міського комітету з районними інвалідськими організаціями. Кожний діє сам по собі, верхи низами фактично не обиралися, а низи, вважаючи себе самостійними, чинили на свій розсуд. Втім, верхи і не намагалися керувати районними організаціями.

Такі взаємини склалися не випадково. Трохи історії. У березні 1987 року в Києві було створено міську організацію ветеранів війни і праці. До складу її ради входила комісія у справах інвалідів війни та Збройних Сил. Вона непогано попрацювала, у столиці було відкрито 65 магазинів-салонів для інвалідів та учасників війни. Рада ветеранів налагодила тісні зв'язки з міськими властями, громадськими організаціями, доклала немало зусиль для поліпшення матеріального становища літніх громадян. Але Мазаника це не влаштовувало, і в 1991 році на установчих зборах у присутності 23 чоловік він оголосив про створення міського комітету інвалідів війни, стверджуючи, що ця акція підвищить їх соціальну захищеність. От і «підвищив»!

Терпіння інвалідів вичерпалося. На їх вимогу президія комітету призначила ревізійну комісію. Міська конференція обговорила результати її роботи. У прийнятій постанові учасники конференції висловили недовіру своїм лідерам, акт комісії вирішено передати правоохоронним органам.

То що ж, справедливість перемогла? Ні, крапку ставити рано. Попереднє керівництво не думає здаватися, апелюючи до міських властей, піддаючи сумніву, як тепер кажуть, легітимність конференції та її рішень. Та життя наочно показало, куди привело відокремлення інвалідської організації, безконтрольні дії її керівництва. Під ширмою милосердя процвітала аж ніяк не доброчинна діяльність.

Євген БАБИНІН,
ветеран війни.

Замість коментаря

НА ГІЛЦІ, ДЕ СИДИТЬ НАРОД

Лічені люди знали, що сонячний день 10 серпня міг затьмаритись для народу України незалежно від кліматичних умов. Справа в тому, що саме цього дня, як подейкували компетентні люди, планувалось відкинути геть зовсім цінові віжки. І так би, напевно, й сталося, коли б на останньому засіданні Кабінету міністрів всупереч таким намірам не став сам прем'єр Леонід Кучма.

Того вечора хтось з міністрів кинув у кулуарах фразу, яка потрапила на плівку диктофона без коментаря: «Рубаємо гілку, на якій сидимо».

Візьму на себе сміливість цю репліку прокоментувати самостійно. Ні для кого не секрет, що останнім часом робота з виведення з обігу купоно-карбованця йшла прискореними темпами. Власне, до цього спонукала Росія, яка, незважаючи на гострі політичні протиріччя і кризу федералізму, не збочує з курсу радикальних економічних реформ. І попри усі звинувачення на свою адресу щодо форм і методів співробітництва з власними республіками та державами ближнього зарубіжжя, не без успіху робить свою справу, лібералізуючи ціни на енергоресурси, виводячи з обігу зайві гроші, і таке інше, що дозволяє реально протистояти інфляційним процесам. Складається враження, яке швидко переростає в переконання, що біда нашого уряду в тому, що свої реформувальні ходи він звіряє з реформувальними ходами Росії. Ця обставина, зрештою, не дала нам можливості вчасно ввести в обіг гривню, а сьогодні поставила перед фактом відставання від Росії вже не на один, а кілька ходів. Росія вже має власні гроші, а ми, вустами віце-прем'єрів, ще тільки-но завели мову про боротьбу з інфляцією. Кожному фінансистові в Україні сьогодні має бути зрозуміло, що введення гривні не матиме сенсу, якщо не лібералізувати остаточно ціни на внутрішньому ринку. Інакше вона знеціниться ще більш стрімкими темпами, ніж сьогоднішній купон проти вчорашнього. Саме через те хтось на вищезгаданому засіданні уряду на заперечення прем'єра проти відпуску цін і кинув оту репліку: «Рубаємо гілку, на якій сидимо». Залишається з'ясувати, хто саме сидить на цій гілці. Пани з уряду, банкіри, прем'єр чи народ? Не урядовці й не банкіри, а ми.

Вже скоро після згаданого засідання уряду одна чутка народжувала другу. Нібито був терміново відкликаний з відпустки заступник голови правління Національного банку Олександр Шаров, ніби купоно-карбованець виведуть з обігу вже 13—15 серпня? Щось прояснити в кабінетах Національного банку не вдалося. Там відповідали, що про це знають Президент, прем'єр і голова правління. І було це 10 серпня, коли до редакції надходили повідомлення про те, що в магазинах зникає товар, незважаючи на шалені ціни. Коли надворі було нестерпно спечно. Коли по Республіканському радіо грали веселі музики. Одне слово, як завжди, все це відбувалося на гілці, на якій сидить народ.

Сергій ВЛАД.

Ситуація

«Сезон судів» ще попереду, однак...

Двовладдя в київському «Динамо», на жаль, триває. Керівники новоспеченого акціонерного товариства закритого типу, користуючись підтримкою певних міліцейських чинів, оволоділи, так би мовити, оперативною ініціативою. Вони, до рішення суду, поступово виселяють працівників ФК з їхніх приміщень. Дехто з атакованих не витримує шаленого психологічного тиску і піднімає руки вгору. Однак «сезон судів» ще попереду. Адже законні керівники футбольного клубу зовсім не збираються здаватися на милість опонентів, подали кілька позовів. А також направили листа до UEFA з викладом подій, що відбуваються, оскільки Федерація футболу України, на їхню думку, в цій конфліктній ситуації обрала однобоку позицію. А перше слухання стосовно приміщень клубу арбітражний суд проведе 26 серпня.

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в. о. заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
⊙ Рукописів не повертаємо.
⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 800.040

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9
Зам. 0311152.

1, 4, 5 сторінки набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».